

NOSOTROS NO OLVIDAMOS

27 ANYS DE LLUITA CONTRA LA IMPUNITAT

DOSSIER DEL DOCUMENTAL

Índex

Sinopsi	Pg. 4
Context	5
Estil	6
Elements diferencials	7
Notes del director	8
Distribució	9
Cronograma	10
Fitxa tècnica	11
Pressupost	12
Currículum del director	13
Sobre ACATS	14
Prensa	15
- Annexe 1. Carta de la família Àlvarez Peso	16
- A.2. Carta del grup municipal CUP-Poble Actiu. L'Hospitalet de Llobregat	17
- A.3. Carta de l'ajudanta de direcció i co-guionista	18
- A.4. Carta del productor del documental i autor de la banda sonora	19
- A.5. Carta del productor executiu	20
- A.6. Entrevista a Damià Puig	21
- A.7. Nota de premsa de l'estrena	22

**“Vos tenés la bala... yo la palabra.
La bala muere al detonarse,
la palabra vive al replicarse”**

Berta Cáceres
(04-03-1971 / 03-03-2016).

Un policia, acusado de matar al joven que le recriminó una imprudencia de tráfico

SUCESOS

■ El detenido se parece al agresor y tiene el mismo modelo de coche. Lo detuvieron sus compañeros cuando acudía a trabajar. Ayer pasó a disposición judicial

FERNANDO HIDALGO
DOMINGO MARCHENA

Sinopsi

Un assassinat que prescriu a finals de 2020. Un documental creat al servei de la lluita contra aquesta prescripció.

El 15 de Desembre de 1992, Pedro Àlvarez Peso, un jove de 20 anys de la Verneda, es va dirigir com cada dia a trobar-se amb la seva companya a l'Hospitalet de Llobregat. Poc després, és **assassinat en una discussió de tràfic a mans d'un Policia Nacional**. Un policia que, al llarg d'aquests 27 anys, **s'ha beneficiat d'un sistema judicial fet a mida per la seva impunitat**, d'unes

forces de seguretat de l'Estat corporativistes i d'uns representants polítics incapaços de plantar cara a qualsevol causa d'abús policial.

Per fer front a aquest còctel, comença **la lluita antirepresiva en actiu més antiga d'Europa**, amb la família d'en Pedro i el seu grup de recolzament (*Plataforma Pedro Àlvarez*) com a motor. Una família obrera, perseverant, i de referència dins i fora dels moviments socials.

Context

Els abusos de poder comesos per les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat contra el poble formen part de la història fosca, sempre invisibilitzada, ningunejada i oblidada, de totes les suposades societats democràtiques.

Més enllà de ser una cosa del passat, segueixen sent vigents a l'actualitat. A Espanya, **de l'any 2001 al 2012, van morir un total de 953 persones sota custòdia policial**; entre 2004 i 2014, tant sols una dècada, va haver-hi 7.582 denúncies de tortura, y entre 2008 i 2018, sols a Catalunya, 73

persones es van treure, suposadament, la vida a centres penitenciaris, la major part d'ells en règims d'aïllament.

És molta la gent que, a dia d'avui, segueix atenta i lluitant per canviar aquesta realitat. **No pot ser que a l'any 2020 es segueixi mirant cap a una altra banda.** La lluita contra els abusos de poder no és una lluita aïllada, és un tema d'interès general i es relaciona amb moltes altres lluites antirepressives arreu del món.

Estil

Es tracta d'un **documental observacional, sense entrevistes ni intervencions en el procés de gravació**. Fent un seguiment d'en Juanjo, pare d'en Pedro i motor de les reivindicacions, hem recopilat un total de 700 hores de gravacions, registrades entre 2018 i 2020, que ens situen no només a moments rellevants relacionats amb la brutalitat del cas, sinò que ens ajudaran a dibuixar un context polític concret i la **solidaritat existent entre diverses lluites que denuncien abusos de poder**.

L'estil del documental permet que l'espectador arribi a les seves pròpies conclusions, la informació entra de forma subtil i fluida, tot això a través d'una barreja d'art i poesia per a contraposar la brutalitat de el cas.

Elements diferencials

La soledat viscuda pels familiars està sempre present a casos com els que apareixen al documental, reflexant-se a la fotografia i el muntatge, en moments en els que desapareix el so o el món va a una altra velocitat. Hi ha un **element clau que reflexa l'essència de tot, una banda sonora** amb molt pocs elements, una guitarra espanyola exercint com a protagonista, una veu femenina i algun toc percussiu. Al minut 30, hem introduït una **animació d'un minut de duració amb l'objectiu de sintetitzar l'assassinat d'en Pedro** i entrar dins del sumari

de forma clara i estilosa perquè l'espectador tingui una perspectiva transversal.

El muntatge conté elements que pretenen acompanyar el guió relacionant-lo amb la naturalesa. Aquesta relació és molt important per la fotografia i ajuda a establir una tesi: els abusos de poder, com la naturalesa, són universals.

Notes del director

Fer aquest documental sens dubte ha transformat la meua vida. Seguir a en Juanjo Àlvarez durant 14 mesos ha estat la millor universitat que he pogut trepitjar. Honestat, lluita, recolzament mutu i perseverança, això és el que es viu cada minut que passes amb ell. I sens dubte, és una de les persones que marquen a tot aquell que recorre camí al seu costat. Aquest documental m'ha fet sentir un privilegiat.

El meu objectiu a l'hora de fer el documental és que l'espectador es senti molt endins, per

trencar la barrera que suposa la indiferència que sol envoltar aquests casos. Vaig decidir fer un documental acompanyat d'una *steady* i un micro de càmera, jo sol, sense més equip, sense forçar cap escena, sense guió predeterminat i sense ninguna pregunta o entrevista. No hi ha interferències, **una càmera que mira i intenta no ser vista.** En aquest documental, com en tots els que he fet, em situo dins d'una causa en la que crec fermament per donar-li veu. **És impossible no posicionar-se veient el documental** compartint dos anys de lluita en un cas com el d'en Pedro Àlvarez.

L'objectiu del documental, com a obra artística, és entretenir a la vegada que ser una eina de sensibilització per la població, que serveixi per a ampliar el debat, i sigui una peça clau en aquest procés judicial que pot prescriure a finals d'aquest 2020. És conegut el poder de les obres audiovisuals per estimular polítiques públiques efectives, més justes i humanitzades.

Distribució

L'estrena del documental serà el Març de 2020 a l'Auditori Barradas de l'Hospitalet de Llobregat, any en el que el cas prescriu, per tant, és de gran importància tornar a posar el cas a primera línia de la opinió pública. **Un documental fet per ser vist a televisions, festivals de cinema, cineclubs, universitats i plataformes digitals**, per obrir debat també a d'altres països, en un moment en que s'ha d'actuar davant l'auge de la ultradreta i el seu intent de normalitzar-se a la societat. A part de l'exhibició de l'obra, l'equip està disponible per formar part de debats, ponències i masterclass

sobre processos de producció cinematogràfica.

L'experiència del director i dels professionals involucrats a la productora ACATS, són la garantia d'obtenir una pel·lícula de qualitat tècnica per recórrer els espais del món cinematogràfic amb èxit, a la vegada que **conviden a la població a participar més activament de la construcció d'un model social més digne i just.**

Cronograma

Rodatge	Abril de 2018 fins Gener de 2020
Muntatge	Octubre de 2019 fins Gener 2020
Finalització	Febrero de 2020
Llançament	Març de 2020
Prescripció del cas d'en Pedro	28 de Septiembre de 2020

Fitxa tècnica

Format	Digital Video HD 16:9
So	Dolby Digital
Gènere	Documental
Duració	85 minuts
Direcció i guió	Damià Puig
Ajudanta de direcció i guió	Estíbaliz García
Producció i banda sonora	Sergi Fàbregas
Producció executiva i distribució	Rafael Salazar (Poltrona Filmes, Brasil)
Ajudanta de producció	Laia Sanz
Fotografia, muntatge i càmera	Damià Puig
Investigació i arxiu	Estíbaliz García
Animació i disseny	Dani Soms
Disseny gràfic	Helio Lozano
Comunicació	Anna Coll
Prensa	Ana Vallina
Finalització de video i color	Tomás Navarro
Finalització de so	Joan Rovira (Sonon Audiovisuals)
Subtítols	Laura Humet
Distribució	En recerca

Pressupost

El documental *Nosotros no Olvidamos*, tot i haver realitzat una exitosa campanya de microfinançament amb la que es van aconseguir més de 32 mil euros, **es troba encara en fase de recerca de recursos econòmics** per potenciar la seva distribució, traduir-la a diferents idiomes, produir material de promoció, presentar-la a festivals de tot el món (amb el cost que això suposa), trobar espai a televisions i plataformes així com per acabar de pagar als professionals involucrats al projecte.

Hem d'arribar a la xifra de 55 mil euros. Es per aquest motiu, que **seguim teixint xarxa amb moviments de tot el món i seguim necessitant la col·laboració del poble i organitzacions afins i de defensa dels drets humans** perquè aquestes veus arribin tant lluny com sigui possible.

Pre-producció	3.450 €
Producció	27.902 €
Finalització	8.250 €
Distribució	15.500 €
Total	55.112 €

Currículum del director

Damià Puig Augé va neixer a l'Escala (Girona, Catalunya) l'any 1978. Es forma en audiovisuals a ITES Imatge i So (Barcelona) i **s'especialitza en el tractament de continguts medioambientals i polítics**, així com en la comunicació, sempre des d'una vessant relacionada amb l'activisme i els moviments socials.

Comença la seva tasca com a guionista i director de documentals l'any 2009, amb el rodatge del seu llargmetratge «A Margem do Xingú – Voces Nao Consideradas», en una coproducció catalanobrasilenya i filmat íntegrament a la Selva Amazònica de Brasil. Amb aquest documental guanya l'any 2011 el **Premi al Millor Documental pel Jurat Popular del IV Festival de Paulínia de Cinema (Brasil)** i al 2012 el **Premi al Millor Documental del 19è Festival Internacional de Cinema del Medi Ambient (FICMA)**, de Barcelona. També, és seleccionada entre les cinc peces finalistes del premi Itamaraty de la 35ena Mostra Internacional de Cinema de Sao Paulo.

Amb «Retorn, una història que vam construir juntes» (2014), un projecte col·laboratiu que revela el destí de la gran suma de diners expropiats a 39 bancs per part de l'activista Enric Duran, i com van viure aquest procés de desobediència i recolzament a la construcció d'alternatives.

A part de guió i direcció, durant tots aquests anys també treballa **assessorant diverses campanyes de comunicació per diferents moviments populars de base i associacions**: Cooperativa Integral Catalana (CIC), No a la MAT, Plataforma Popular contra el Pla CAUFEC-Porta Barcelona, Assemblea del Raval, Fair.coop i ISA (Instituto Socioambiental) del Brasil, entre altres.

L'any 2019 estrena **«Poble Rebel», dedicat a l'exploració dels moviments socials i de la repressió institucional a Catalunya des de mitjans de la dècada dels 70 fins a l'actualitat**, comença al mateix temps a posar-se mans a l'obra amb el documental «Por los caminos del plomo», obra sobre la indústria minera peruana i els efectes que té aquesta explotació a la població i el seu entorn, gravada al 2010 i properament aquest 2020, deu anys després, y que serà la seva nova entrega, poc després de l'estrena de «Nosotros No Olvidamos».

Sobre ACATS

ACATS és una plataforma integrada per diferents **creadors independents que comparteixen recursos** comuns i propis amb la resta de participants de forma àgil i eficient per facilitar les seves produccions.

Es disposa d'una web comú, **acats.cat**, on cada projecte pot crear la seva pròpia campanya de microfinançament i un compte comú de Vimeo Pro, on cada creador pot penjar els seus documental en Video on Demand. **Compartim bases de dades, distribuim les creacions a través de packs conjunts de les nostres creacions** a sales, festivals, filmoteques, cinefòrums...

En les nostres presentacions, venem articles no solsament del documental presentat sino de tots els nostres creadors. Finalment, compartim una llista de subscriptors en constant augment, així com les xarxes socials de la productora.

Els recursos propis que cada creador posa a disposició de la resta, són la seva capacitat de treball en projectes de la pròpia productora o per tercers, **el material audiovisual del que disposa, els coneixements adquirits i es comparteixen contactes de professionals del sector.**

Els objectius de la productora a nivell de continguts són principalment dos: **donar veu als moviments socials que lluiten a l'actualitat** per un món millor i la **recuperació de la memòria històrica de les lluites** que hi ha hagut per evitar que caiguin a l'oblit o siguin tergiversades pel poder.

Prensa

TV3

- **Preguntes Freqüents.**

Entrevista als pares de Pedro Àlvarez i a Damià Puig. [LINK](#)

- **Els Matins, amb Lidia Heredia.**

Entrevista als pares de Pedro Àlvarez. [LINK](#)

CATALUNYA RADIO

- **Els Matins, amb Mònica Terribas.**

Entrevista a Juanjo Àlvarez, Damià Puig i Benet Salellas . [LINK](#)

- **Programa Solidaris.** [LINK](#)

RAC1

- **El món a Rac1, amb Jordi Basté.**

Entrevista a Juanjo Àlvarez. [LINK](#)

L'HOSPITALET TV

- **Entrevista a Juanjo Àlvarez.** [LINK](#)

- **Entrevista a Sergi Fàbregas.** [LINK](#)

LA VANGUARDIA

[LINK](#)

LA DIRECTA

Directa

[LINK](#)

EL SALTO

EL SALTO

[LINK](#)

Blog BCN Vs Hollywood

[LINK](#)

Carta de la familia Álvarez Peso

Ens vam conèixer amb en Damià en un acte l'any 2018. Vam anar a prendre cafè a un bar proper i ens vam seure al seu costat per casualitat, va ser llavors quan ens vam presentar. Al cap d'un mes, en Damià es va posar en contacte amb nosaltres per dir-nos que volia fer un documental específic sobre el cas d'en Pedro; havia decidit no incloure la nostra lluita a Poble Rebel, precisament per tractar l'assumpte en profunditat ja que havia observat que en Juanjo era un nexe en comú de moltes de les lluites actuals i un element cohesionador d'aquestes.

Durant 16 mesos hem tingut literalment una paparra enganxada al nostre costat tot gravant els nostres moviments i relacions però en cap cas ha sigut molest, tot al contrari, ha sigut una gran companyia i hem coincidit en molts altres aspectes que ens els de la pròpia lluita. Això també ha fet, a la nostra manera d'entendre, que la gent d'ACATS hagi anat molt més enllà en el coneixement dels moviments socials actuals i sigui possible la creació de nous documentals més endavant que ajudin a comunicar diferents reivindicacions.

No sabem si el documental en sí generarà un canvi a la societat o algun efecte al cas, són ja 27 anys de lluita i ho hem intentat tot per resoldre'l. Tenim la gran sort de que ens els últims temps en Benet Salellas s'hagi convertit en el nostre advocat i estigui treballant durament contra la prescripció i per l'aclariment del cas. Nosaltres, sens dubte, mai deixarem de lluitar.

Volem amb aquest escrit, donar a Damià i el seu equip el nostre màxim agraïment per la seva feina, esforç i dedicació. Y sobretot, que no deixin de fer documentals, són molt il·lustratius i formatius per a gran part de la societat.

Família Álvarez Peso.

Carta del grup municipal CUP-Poble Actiu.

L'Hospitalet de Llobregat

Per què vam decidir donar suport econòmic al documental: “Nosotros no Olvidamos”

L'assassinat d'en Pedro Álvarez, és un dels episodis més foscos de la història recent de la nostra ciutat. Els moviments socials i polítics de l'Hospitalet, tenim un deute històric molt gran amb la Plataforma Pedro Álvarez. La seva (nostra) lluita ha estat des de fa gairebé 3 dècades, tot un símbol a la nostra ciutat. Un referent de la injustícia, per una banda, per la impunitat d'un assassinat sense resoldre des de fa 27 anys, i per altra, per l'abandonament d'una família per part de totes les institucions. Però també, la lluita de la Plataforma i de la família Álvarez han estat tot un exemple de determinació, coratge, valentia i dignitat. Any rere any, els carrers de l'Hospitalet s'omplen d'adhesius i de flors recordant l'aniversari de la mort d'en Pedro. Cada any, a l'ofrena floral, ens hi trobem persones i col·lectius molt diversos de la ciutat, segurament es tracta de la lluita que genera més consens dins dels moviments socials, veïnals i polítics de l'Hospitalet, de les últimes dècades.

Per justícia i reparació, per contribuir a l'esclariment del cas. Per retornar, ara amb recursos econòmics, una part del suport, l'entrega i la implicació d'en Juanjo i la Carmen, més enllà de la seva pròpia lluita, a bona part de les lluites antirepressives i contra els abusos de poder a la nostra ciutat i al país. Perquè la seva lluita és la nostra lluita i durant dècades ha esdevingut una autèntica escola de formació antirepressiva, per a moltes de nosaltres. Perquè invertir en memòria, és una altra manera de fer justícia.

És complicat valorar si una lluita és més justa que una altra, però el que és encara més complicat és trobar una lluita més justa que la de la família Pedro Álvarez, la lluita més antiga d'Europa, contra la impunitat i els abusos de poder.

Khristian Giménez Màrquez

*Ex-Regidor/Portaveu grup municipal
CUP-Poble Actiu Ajuntament
de l'Hospitalet de Llobregat*

Carta de l'ajudanta de direcció i coguionista

Nosotros no Olvidamos és la meva primera experiència en guió, i amb Poble Rebel, la meva segona vegada com a ajudant de direcció i encarregada del treball d'investigació i arxiu. Treballar amb en Damià i les companyes d'ACATS, impulsant projectes que tenen un alt nivell de compromís social i voluntat de canvi representa per mi una forma de militància que m'ha acostat a diferents lluites que tenen com a objectiu denunciar un sistema injust i pervers i la intenció de construir alternatives més justes i solidàries.

La família Álvarez Peso, juntament amb les companyes de la Plataforma Pedro Álvarez, son un exemple de suport mutu i solidaritat que t'envolta des del primer dia que les coneixes. L'amor, el respecte i la dignitat que projecten en la lluita, denunciant no solament el cas d'En Peto sinó infinitat de casos relacionats amb els abusos de poder, les converteix en un model a seguir tenint clar que teixir llaços solidaris entre nosaltres és la única manera en les que en acostarem a les societats lliures que volem viure.

Convençuda més que mai que la lluita és l'únic camí, la família Álvarez Peso representa per mi una guia que dibuixa les passes que hem de seguir.

Estíbaliz García

Carta del productor del documental i autor de la banda sonora

Amb en Damià portem uns quatre anys molt intensos treballant, no només a la producció dels documentals Poble Rebel i Nosotros No Olvidamos, sinó també amb el desenvolupament de les seves respectives bandes sonores. La meva col·laboració amb ell ha estat precisament per poder desenvolupar la meva carrera com a compositor i perquè això fos possible he acabat aprenent a dominar tots i cada un dels aspectes que envolten la creació d'un documental. Ha sigut molt més que un professor de màster, podria aventurar-me a dir que ha sigut el tutor del meu doctorat en producció. Això ha fet de mi un compositor molt més complet i versàtil; només tinc per ell paraules d'agraïment tot i ser tots dos conscients de la duresa i les dificultats que hem viscut durant el procés.

«Nosotros No Olvidamos», a nivell d'obra musical és sens dubte la meva creació més complexa tot i el seu resultat simple i auster, una guitarra espanyola, percussió feta a la pròpia guitarra i veus. Per transmetre les emocions adequades a cada escena, he hagut de conèixer en profunditat la família Àlvarez Peso i compartir amb ells alegria, cruesa i companyerisme. Un bany de realitat

respecte uns fets injustificables i injustos. M'han obert els seus cors i la seva mentalitat davant la vida i la societat des del primer moment i gràcies a això, he pogut crear els diferents contextos emocionals que condueixen el documental. Una experiència, sens dubte, que marcarà la resta de la meva vida.

I mirar cap endavant, somio amb la propera banda sonora.

Sergi Fàbregas Doñate

Carta del productor executiu

És un immens plaer estar altre cop amb en Damià i ACATS en un nou projecte que va molt més enllà d'una producció cinematogràfica que treu a la llum un tema tant delicat i urgent a dia d'avui.

Personalment, el respecte que tinc cap als professionals involucrats i la relació impecable amb els personatges de la pel·lícula, ens porta a produir col·lectivament aquesta important pel·lícula. Tenim una experiència acumulada al llarg dels anys, des de que vam tenir la oportunitat de treballar al documental «A Margem do Xingú – Voces Nao Consideradas» estrenada el Juny de 2011, traduïda a 6 idiomes, guanyadors de premis nacionals i internacionals i vista per més de 200 mil persones amb una distribució independent.

Ara ens tornem a trobar, en Damià amb 5 documentals més al seu currículum (alguns pendants de ser presentats), sempre atent als temes humans i amb la creença que un món millor és possible, i jo, Rafael Salazar, després de treballar a la producció de 25 llargmetratges, una sèrie de documentals per una televisió brasilenya, pel·lícules per ONGs i projectes d'autor de la meva productora, Poltrona Filmes.

Tinguin la certesa que és un documental fet amb experiència i amor.

Rafael Salazar

Entrevista a Damià Puig

Pàgina 1 de 3.

1. Com t'arriba el cas de en Pedro Álvarez? Recordes què vas sentir sobre el cas i quina va ser la teva primera impressió? Quan comences a pensar que això podria ser un documental?

Coneixia el cas de lluny però mai havia estat implicat en la lluita. Arrel de Poble Rebel, un documental que vam fer que analitzava la història dels moviments socials a Catalunya de l'any 73 a l'actualitat, vaig veure que era una lluita bressol de moltes que ja havia passat varies generacions. Allí fou quan vaig decidir no dedicar-hi 5 minuts i fer-ne un documental sencer. A partir d'aquí tot va anar molt ràpid, un dia, en una prèvia en un bar abans de que comences una manifestació no hi havia lloc i la Carmen i Juanjo ens van cedir lloc a la seva taula, a partir d'aquell dia els nostres camins han anat en la mateixa direcció.

2. Per què era necessari un documental sobre el cas Pedro Álvarez? I ara, quan ja tens finalitzat el documental, quin és el missatge que vols que arribi el públic per animar-les a mirar-lo?

Tinc dos objectius principals alhora de treballar i encarar un projecte. El primer es donar veu a les persones o col·lectius que no en tenen o que

quan en tenen es de forma tranjiversada. I el segon testimoniar la seva història des de el seu punt de vista, sempre trio temes en els que hi crec i faig documentals al servei d'aquets temes.

3. Vas decidir fer un cas de seguiment i no pas d'investigació, què t'imaginaves llavors i com definiries el resultat final des d'un punt de vista de creació audiovisual?

Sí, hem fet un seguiment de 14 mesos i unes 700 hores de gravacions. Vam decidir fer-ho d'aquesta manera, sense cap entrevista, sense cap pauta de guió i intentant alterar el mínim possible el ritme de la lluita i els seus personatges. Ho hem fet per acostar al espectador al màxim a aquesta realitat, al final he acabat integrat en la Plataforma Pedro Álvarez, la coordinadora creada arrel de l'assassinat d'en Pedro i que amb 27 anys de recorregut es la lluita antirepresiva en actiu més activa que hi ha a Europa.

Entrevista a Damià Puig

Pàgina 2 de 3.

4. Enregistrar sense guió et va permetre arribar a escenes, fonts i situacions que potser mai haguéssim estat part de l'escala inicial... quines destacaries?

Innumerable, amb aquest documental la setmana evolucionava a mesura que evolucionava el món. Aquest es un documental de seguiment, principalment a en Juanjo Álvarez, i en Juanjo Álvarez es un home que viu a peu de carrer, per tant cada desallotjament, manifestació, xerrada antidepressiva al que el convidaven amb poques hores d'antelació, allí estava intentant-li seguir el ritme, i dic intentant-li seguir perquè no he pogut aconseguir-ho ja que hi ha dies que en Juanjo pot estar en 3 mobilitzacions diferents. Per tant no puc destacar moments en sí, destacaria el conjunt de tot plegat i el, a pesar de portar una càmera amb tot el que suposa avui en dia, si vas amb en Juanjo tens totes les portes obertes.

5. Què has descobert darrera de la lluita Pedro Álvarez des del plànol personal?

Com pot haver-hi tanta dignitat, perseverança i suport mutu en una sola lluita, penso sovint. El fet de que sigui una lluita tant política i zero polititzada la fa especial, aquesta es una de les coses que li

han donat aquesta salut de ferro que te, que s'ha anat fent passet a passet i desde la base.

6. Quines imatges mai esborraràs però tampoc faràs públiques?

De 700 hores en son moltes les que mai faré públiques, d'assemblees en que es diuen coses personals. Cal dir que ràpidament la gent de la Plataforma no feia cas que hi havia una càmera i això ha generat molts moments personals únics que mai veuran la llum.

7. La Plataforma Pedro Álvarez i el Juanjo, en particular, estan connectats amb molts col·lectius i lluites. Quin ha sigut el teu descobriment amb el seguiment als diferents espais i moviments socials que ha visitat el Juanjo aquests últims mesos?

He descobert moltes lluites laborals, en Juanjo es un home que està al carrer desde que te us de raó i ha estat en moltíssimes lluites obreres. He descobert moltes lluites que ja m'he perdut i que ell m'ha explicat i m'he connectat a molta gent que no coneixia i que tenim objectius i camins complementaris.

Entrevista a Damià Puig

Página 3 de 3.

8. Està prevista la projecció del documental en més d'una quarantena d'espais arreu Catalunya i la resta de l'estat, per què creu que aquest tema ha despertat tanta expectació?

Per lo que he començat a dir al principi, aquesta és de les lluites més respectades a Catalunya, va passant de generació en generació. Allà on van en Juanjo i la Carmen només reben el que han repartit, amor. És una lluita que la gent la sent seva, aquests 28 de setembre de 2020 el cas prescriu i això fa que la gent aquest any es posi les piles.

9. Defineix amb una única frase com ha sigut la teva experiència com a documentalista al costat tantes hores de en Juanjo Álvarez, la seva família i la Plataforma? Explica què t'ha marcat durant aquesta època vital d'intens seguiment i convivència: De la Plataforma en forma part, la Carmen és l'ànima i l'essència de la lluita, sempre des de una segona línia. D'en Juanjo em quedo amb la conclusió que en treu de tot plegat i que repeteix tot sovint "independentemete que este caso se resuelva o no nosotros ya nos llevamos la victoria por delante, la gente se ha atrevido a denunciar..."

Gràcies a ells la meua visió alhora d'afrontar la mort, la vida i la lluita han canviat totalment.

Nota de premsa de l'estrena

Pàgina 1 de 2.

EL PRIMER DELS 50 PASSES PREVISTOS SERÀ A L'AUDITORI BARRADAS DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.

El 6 de març s'estrena el documental 'Nosotros no olvidamos' sobre el cas Pedro Álvarez, al lloc on va passar tot. El llargmetratge narra el cas, encara sense jutjar, de l'assassinat fa 27 anys, d'en Pedro Álvarez, des de l'acompanyament durant 14 mesos a la Plataforma i a la família Álvarez a la seva lluita continua contra els abusos de poder.

El pròxim divendres 6 de març, a les 19 hores, l'Auditori Barradas de l'Hospitalet acull l'estreno del documental 'Nosotrxs no olvidamos', que explica la història del cas Pedro Álvarez. Aquesta producció d'ACATS (Associació Col·lectiva Audiovisual per a la Transformació Social) explica la inesgotable lluita de la família Álvarez, i de la Plataforma que les envolta, per reclamar justícia per l'assassinat, fa 27 anys, del jove de 20 anys, suposadament en mans d'un agent de la Policia Nacional a l'Hospitalet de Llobregat. Un llarg camí d'anys i de tota mena d'accions per exigir la resolució d'un crim impune, el qual s'ha trobat sempre, amb totes les portes tancades, per ser-hi resolt.

'Nosotros no olvidamos' és una creació audiovisual col·lectiva: tant des del punt de vista del finançament (aconseguit mitjançant una exitosa i popular campanya de Crowdfunding) com des de la construcció del guió. L'equip artístic va apostar per un format de seguiment proper i invisible de la feina documentalista, possant l'accent a les activitats de la Plataforma Pedro Álvarez, i especialment, d'en Juanjo Álvarez, pare de Pedro i activista social i veïnal, abans que el seu fill va ser assassinat impunement. És un documental creat sense cap entrevista, sense cap escaleta prèvia de guió i que intenta alterar al mínim possible el ritme de la lluita i dels seus personatges.

El director del documental, Damià Puig, assegura que la intenció darrera de crear el guió a partir del material enregistrat (unes 700 hores), i no pas prèviament, responia a una voluntat per "integrar a l'espectador lo màxim possible a aquesta realitat". Puig, igualment, destaca la gran vàlua del contingut i rams del guió descoberts, donat que el documental fonamentalment seguia al Juanjo Álvarez i aquest és "un home que viu a peu de carrer, per tant cada desallotjament, manifestació, xerrada antidepressiva al que el convidaven amb

Nota de premsa de l'estrena

Pàgina 2 de 2.

poques hores d'antelació, allí estava intentant-li seguir el ritme, i dic intentant-li seguir perquè no he pogut aconseguir-ho, ja que hi ha dies que en Juanjo pot estar en 3 mobilitzacions diferents.

La campanya de micromecenatge també va permetre presentar el projecte a nombrosos col·lectius arreu tot el territori català i també a la resta de l'estat. Estan previstos unes 50 projeccions públiques durant els pròxims mesos, i que comptaran amb la presència d'alguna persona representant de la Plataforma Pedro Álvarez o de la productora ACATS.

Per a realitzar l'estrena del documental 'Nosotros no olvidamos' s'ha escollit un lloc molt especial, l'Auditori Barradas de l'Hospitalet, la ciutat on va ser assassinat el Pedro Álvarez i que des de llavors ha expressat des dels seus moviments socials i veïnals la seva solidaritat amb la família Álvarez i on les enganxines que recorden el crim de Pedro Álvarez són part del paisatge urbà des de fa dècades. Es torna al lloc on va passar tot, i al qual torna cada any la família per fer una ofrena floral en rècord d'en Pedro Álvarez.

ESTRENA 'NOSOTROS NO OLVIDAMOS':

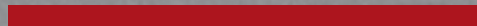
6/03/2020 a les 19.30 hores

AUDITORI BARRADAS,
L'Hospitalet de Llobregat,
Rambla Just Oliveras, 56.

Metro: Rambla Just Oliveras
Tren: L'Hospitalet de Llobregat

Per a més informació: acats.cat

ACATS[★]

DESOBEDIÈNCIA CULTURAL